

Nu voi ascunde nici o clipă că vorbesc aci și *pro domo*. Am scris și eu două volume de teatru, al treilea este în curs de apariție, și am sentimentul, după prea puținele confruntări cu publicul, că nici mie, nici lui, nu ne-ar plăcea niște întîlniri mai dese.

Dar, deși m-a oboșit lupta cu morile de vînt, mă bucur a redescoperi în mine,

neatînsă, aceeași dragoste pentru sala de spectacol și pentru scenă cu care m-am pomenit din copilărie, aceeași dragoste pentru confrății mei dramaturgi talentați și împătîmiți de același amor, aceeași încredere în capacitatea funciară a neamului meu de a ride homerice și de a trăi fiorul tragic al existenței.

Scriu teatru din bucurie.

■ SILVIU STĂNCULESCU

O datorie de inimă și de conștiință

Beneficiar, laolaltă cu toți cetățenii patriei, al largului democratism manifestat la alegerile din 9 martie, lată-mă investit, ca urmare a votului oamenilor, cu mandatul de deputat în Marea Adunare Națională.

Incepe, astfel, pentru mine, o etapă de activitate mult mai plină de răspunderi și îndatoriri, decît pînă acum. Activităților din domeniul profesiei li se vor alătura participările la rezolvarea unor probleme edilitar-gospodărești, cit și altele, ce țin de ridicarea spirituală a celor ce mi-au acordat încrederea lor.

Ca lucrător și activist în domeniul artei, voi milita și mai consecvent, pentru o sporită responsabilitate, față de societate și față de noi înșine. Va trebui să răspundem marelui interes al publicului față de teatru, cu opere care să-i satisfacă nevoia de adevăr și meditație.

Utilizînd forța de comunicare de care se bucură spectacolul, pentru înscenarea unor piese încărcate de semnificații, teatrul își valorifică posibilitățile de a trezi adînci rezonanțe în conștiința publicului.

Modalitățile care deschid numeroase căi de adresare, de influențare a publicului, sînt cele așa-zis „dinafara” teatrului. Sînt ani de zile de cînd practic, cu certe rezultate și mari satisfacții, forme ce-mi prilejuiesc un contact direct, nemijlocit cu toate categoriile de public. Ele sînt: recitalurile, dialogurile cu temă, simpozioanele, dezbaterile. Inițiate cu prilejul unor momente aniversare sau al unor sărbători, ele au devenit, cu timpul, un bun obicei, contactele cu unele întreprinderi, instituții, școli sau universități permanentizîndu-se.

Nu de mult, Clubul „T-4” a organizat o dezbatere cu tema „Tineretul și arta contemporană”, la care au luat parte elevi de la Liceul „Matei Basarab” și de la alte două școli. Discuțînd despre aspecte legate de film, arte plastice, teatru și literatură, am realizat, împreună cu elevii,

o cuprinzătoare privire asupra cîtorva opere și personalități. Îmbucurătoare s-au arătat interesul, spiritul selectiv și nivelul de cunoștințe ale tinerilor. Seriozitatea comentariului, precum și o critică judicioasă, mi-au confirmat utilitatea unor asemenea inițiative. Un alt exemplu, o întîlnire tot cu tinerii, de astă dată la I.P.R.S. Băneasa.

Desigur, actorul trebuie să vină cu arta sa în mijlocul oamenilor, să-și împlinească forța de creație din marea lor disponibilitate pentru frumos și bine. Scena trebuie să fie, în același timp, o tribună pentru exprimarea celor mai alese gînduri despre oameni, pentru oameni, și un instrument al educării lor estetice și morale. Iată de ce repertoriul teatrului trebuie să fie în permanență în acord cu motivația umană contemporană, cu problematica deosebit de complexă a timpului nostru socialist. Sarcina noastră majoră, exprimată cu clarviziune de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, este de a ne ancora mai puternic în realitatea contemporană, de a prezenta spectacole cu un puternic mesaj educativ, patriotic, care să contribuie la dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor, la formarea personalității multilaterale. Este o datorie de inimă și conștiință ca, la îndemnul și la chemarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, în cadrul Festivalului național „Cîntarea României”, să creăm și să promovăm o artă în spiritul celui mai autentic umanism revoluționar, propriu societății noastre socialiste. Avem prilejul, astăzi, de a fi artiști-cetățeni, participanți activi, alături de întregul popor, la conducerea și edificarea societății noi. De aceea, prin tot ce întreprindem, trebuie să răspundem cu demnitate încrederei imense ce ne este acordată. Este un crez și o realitate pentru care trăim și muncim. ■